

εν κατακλείδι

ΑΕΡΟΛΟΓΙΕΣ ΚΑΙ ΑΠΠΕΛΟΦΙΛΟΣΟΦΙΕΣ ΜΕ... ΑΠΟΨΗ

γράφει ο Σάββας Λιμνατίτης ● savvas_67@yahoo.com

Κρίση και ρατσισμός στην Κύπρο

Μιλούσα πριν από λίγες μέρες με συγγενικό μου πρόσωπο στην Κύπρο, το οποίο μου ανέφερε πως έχουν ανέβει κατακόρυφα οι ληστείες στην νήσο. Πρέπει να ομολογήσω πως δεν έδωσα και ιδιαίτερη σημασία, καταχωρώντας την σχετική επισήμανση στην μανία του ελληνικού λαού γενικότερα να αποδεικνύει με κάθε ευκαιρία που του παρουσιάζετε την σημασία του γνωμικού «από ψύλλου πήδημα». Έλα όμως που πριν αλέκτωρ λαλήσει τρεις, τα ίδια τα γεγονότα ήρθαν να ακυρώσουν τους δικούς μου ενδοιασμούς.

Άλλωστε το δημοσίευμα γνωστής Κυπριακής εφημερίδας ήταν όχι μόνο χαρακτηριστικό, αλλά δεν αφήνει και χώρο για αμφιβολίες: «Απύθμενο το θράσος ιερόσουλων οι οποίοι διέρρηξαν, κατά τη διάρκεια της νύχτας, τον Ιερό Ναό Παναγίας Ελεούσας, στο χωριό Κοιλάνι της Επαρχίας Λεμεσού και έκλεψαν μεταξύ άλλων ιερών σκευών, ασπμένα λειψανοθήκη που περιείχε μέρος της ιερής κάρας της Αγίας Μαύρης. Όπως διαπιστώθηκε, οι διαρρήκτες παραβίασαν την πλαϊνή είσοδο της εκκλησίας και απέσπασαν οτιδήποτε ασπμένο μπορούσε να μεταφερθεί. Συγκεκριμένα, πέραν της ασπμένης λειψανοθήκης, οι δράστες πήραν 11 ασπμένα καντήλια, το ασπμένο κάλυμμα με τον σταυρό από το Ευαγγέλιο, μια ασπμένη εικόνα που απεικονίζει το Χριστό, τρία ασπμένα δισκοκόπτηρα, δυο ασπμένους σταυρούς, δυο ασπμένα εξαπέρυγα, δυο ασπμένους θυμιατούς, μια ασπμένα περικεφαλαία εικόνας και δυο ασπμένα καπνιστομέρεχα».

Μάλιστα. Εκεί έφτασε η μέχρι πρωτινός «πλούσια» νήσος: να φοβάται πλέον ακόμα και για την πολιτιστική της κληρονομία. Πράγμα που μπορεί να μην ακούγεται παράξενο στα αυτιά των περισσοτέρων εξ ημών, αλλά στην Κύπρο – στην οποία υπενθυμίζω μέχρι πολύ πρόσφατα τα σπίτια έμειναν ξεκλειδωτά και τα αυτοκίνητα με τα παράθυρα ανοικτά και τα κλειδιά στην μίζα – είναι όχι μόνο δυσάρεστη και απρόβλεπτη, αλλά κυρίως πρωτάκουστη εξέλιξη. Ας είναι... καλά η κρίση γιατί πολύ φοβάμαι πως η κατάσταση θα γίνει ακόμη χειρότερη. Και όσον αφορά την Αγία Μαύρη (παρεμπιπτόντως, ανέκαθεν ένας από τους πλέον αγαπημένους του γράφοντα), τουλάχιστο κανείς δεν μπορεί να κλέψει τα ρυάκια που περνά δίπλα σχεδόν από την εκκλησία και με το κελάρυσμα του επιστρέφει τους επισκέπτες σε πιο χαλαρούς, ανθρώπινους ρυθμούς.

Τι παίζει; Μα οι ξένοι που έχουν μαζευτεί στην μεγαλόνησο, ασφαλώς! Βρήκαμε την λύση σε όλα τα προβλήματα μας και πλέον την χρησιμοποιούμε κατά κόρον! Όλα μέλι πλέον...

ΠΕΡΙ ΠΟΔΟΣΦΑΙΡΟΥ

Δεν χωράει καμία αμφιβολία ότι το ποδόσφαιρο είναι το πλέον δημοφιλές άθλημα στον πλανήτη. Ενίοτε μάλιστα όντως λειτουργεί και ως όπιο των λαών, αλλά και ως μέσον προπαγάνδας. Η οποία βέβαια όταν γίνεται εναντίον μας, δεν κάνουμε την ευκαιρία εκφράσουμε την διαμαρτυρία μας προς πάσα κατεύθυνση με αποτέλεσμα να έχουμε

καταντίσει γραφικοί αλλά και ενοχλητικοί.

Τα κόζια βέβαια αλλάζουν όταν στο «εδώλιο του κατηγορουμένου» κληθούμε να καθίσουμε εμείς οι ίδιοι. Και πάλι κλάμα. Τύφλα να έχει δηλαδή η κινηματογραφική Μάρθα Βούρτση! Μπροστά στους Έλληνες, όλοι ωχριούν σε σύγκριση. Ειλικρινά θα ήθελα να έβλεπα τι θα έγραφαν οι Κυπριακές (στην συγκεκριμένη περίπτωση) εφημερίδες αν οι άσπονδοι εχθροί μας – οι Τούρκοι ντε – σήκωναν σημαία του ψευδοκράτους λόγου χάρη κατά την διάρκεια ποδοσφαιρικού αγώνα ομάδας της Κωνσταντινούπολης λόγου χάρη κατά αντίστοιχης Κυπριακής!

Και όμως είναι όλα μέλι γάλα όταν οι φίλαθλοι του Απόλλωνα χρησιμοποίησαν μια τεράστια ελληνική σημαία η οποία κάλυψε όλο το πέταλο του ΓΣΠ, όταν την περασμένη εβδομάδα υποδέχτηκαν την εκ Τουρκία ορμώμενη Τρανζσοπύρ. Η οποία πρέπει να σημειωθεί πως αγνόησε όλες τις οδηγίες και η αποστολή της αντί να προσγειωθεί σε αεροδρόμιο στα κατεχόμενα, επέλεξε να χρησιμοποιήσει εκείνο της Λάρνακας.

Γιατί λοιπόν επέλεξα να ασχοληθώ με το εν λόγω θέμα; Μήπως συμφωνώ με την έχουσα κατάσταση στην Κύπρο; Μήπως δεν θέλω να επιστραφούν τα κυπριακά χώματα στους δικαιούχους κατόχους τους; Κανένα από αυτά. Πρέπει πάντως να ομολογήσω πως «ακροβατώ» (όχι με ιδιαίτερη ευκολία, η αλήθεια να λέγεται) ανάμεσα στα όσα πρεσβεύει ο αθλητισμός και στην φυσική ροπή προς κάποιας μορφής μίσους προς τους Τούρκους, η οποία ίσως έχει τις ρίζες της στα όσα φρόντισαν να μας μεταλαμπαδεύσουν στα σχολεία.

Εν ολίγοις ασπάζομαι τα λόγια του μεγάλου ουμανιστή Νίκου Σολομωνίδη (εκ των ιδρυτών αλλά και επί σειρά ετών προέδρου της Αθλητικής Ένωσης Λεμεσού – το μόνο μη κομματικοποιημένο σωματείο της Κύπρου», ο οποίος είχα κάποτε δηλώσει: «Οι αθλητές σε οποιαδήποτε φυλή, χώρα, θρησκεία ή πολιτική ιδεολογία και αν ανήκουν, είναι πάντα φίλοι και αδερφοί». Από την άλλη όμως, όσο και να προσπαθώ να το χαλιναγωγώσω, δεν μπορώ παρά να μην νοιώσω ένα κόμπο στον λαιμό, κάθε φορά που η Τουρκία παρουσιάζεται με ευμενή οχόλια με τον άλφα ή βήτα τρόπο.

Τουτέστιν, έστω και αν θεωρήσω ως αριστούργημα το «Birds Without Wings» του Louis de Bernières (γνωστού από τον Καπετάνιο Κορέλι και του εξίσου γνωστού μαντρινού του), την ίδια ώρα μια απέχθεια την ένιωσα κάθε φορά που ο Άγγλος συγγραφέας μιλούσε με καλά λόγια για τους Τούρκους κατοίκους της περιοχής στην οποία διαδραματίζεται τα γεγονότα του βιβλίου (λίγο έξω από την Σμύρνη, λίγο πριν την Μικρασιατική περιοχή). Αντιθέτως ένα μειδίαμα σχηματίστηκε στο πρόσωπο μου όταν ο επίσης Βρετανός Nicholas Shakespeare (καμία σχέση με τον Ουίλιαμ) καταγράφει την κτηνωδία των γετόνων μας κατά των Αρμενίων μέσα από τις σελίδες του βιβλίου του «Inheritance».

Εν κατακλείδι, εύκολο να λες «όλοι αδελφία είμαστε», δύσκολο μεν να το εφαρμόζεις. Τουλάχιστον ας προσπαθήσουμε.

χαμπής ο βιλάνος

Ερώτηση κρίσεως για τον Σαββή: τι κάμνει βzzzzzzzzz βzzzzzzzzzzz πάνω που την κκελλέ σου; Όι ρε αμπάλατε, ούτε μούγια, ούτε μέλισσα ένε. Σφήκος; Μα είσαι τέλεια μαννός; Όι τον γιόν μου, εν τω σσιέρι μου που διά λούρουππους πάνω που τον κκέλο σου τζαί ετοιμάζεται να σου αστράψει ένα βιζζινόπασο άμπα τζαί ζυπνήσεις! Ρε lost body πάρτον νου σου τζαί έφερτον ειδημή εν να έσοιες άσζμα ξεμπερέματα μαζί μου! Ρε κουρούπεπτε, εν εουμφωνήσαμε να σου στέλνω το ραπόρτο μου δικιο φορές την εβδομάδα; Όι αν φορείς παντελλόνια πε μου! Ήντα που εν τούτα τα πράματα καλό ρε μαννό-μαννέ; Πρώτα έκοψες μου την μια μέρα, τζαί άφκνες μου λιον τόπο τζαί εμένα για την έκδοση της Τετάρτης. Τούτην την εβδομάδα εκατέβην σου – για να με πω τίποτε άλλο τζαί πάει μας η λογοκρισία- τζαί αποφάσισες να μου κάμνεις μετάθεση για την Πέμπτη. Τζαί ελπίζω να πίννεις τζαί καμμιάμ ζυβανία, γιατί αν δεν είσαι μεθυσμένος σημαίνει πως εν έσοιες ούτε δράμμιν νου μες τον κκέλο σου!

Όι υποτέ άλλο, αλλά με τούτα ούλλα άλλο λιον να ξηκάσω ήντα που ήθελα να γράφω! Αν ναι, για τον Ιωαννά – τον υπουργό Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξεως της Κύπρου μας- τζαί τες τοιόφτες που επέταξεν την περασμένην εβδομάδα. Εφκίκεν που λαλείς το κοπέλλι τζαί ελάλπισεν πως εν έσοι ρατσισμό μες την Κύπρο τζαί ούλλοι οι κάτοικοι της εν ενωμένοι τζαί αγαπημένοι. Κάτσε την μάππα χαμέ δικέ μου! Αντροπή ρε παρέα, θωρεί μας τζαί ο έξω κόσμος! Λίιες μέρες πιο ύστερα εφκίκεν ένας που το ΕΛΑΜ στην τελεόραση τζαί απαραδέχτηκεν πως το Εθνικό Λαϊκό Μέτωπο ένε τα Χρυσά Αφκά της Κύπρου!!! Τρία πουλλούθκια κάθοντε, δηλαδή.

Όι πως πθέλαμε τους τύπους της ΕΛΑΜ (ή ΓΕΛΑΜΕ όπως αλλάξαν με σπρέι τον όνομαν τους κάπ μισοί πάνω στα μηνύματα που αφήνουν στους τοίκους στην Λεμεσό) για να μας πείσουν ότι ο ρατσισμός ένε στα πάνω του στην Κύπρο. Τζαί εν μιλώ για τωρά που τα πράματα εν τόσον άσσιμα που ούλοι γυρεύουν τρόπους να φκάλουν τον θυμό τους αλλά τζαί θύματα να φταιξουν για την κρίση. Ρατσοιτές ήμαστον που πάντα, αλλά επειδή είσοεν πολλά ριάλλια κανέναν δεν εδείαν τζαί πολλήν σημασία. Τώρα που ελείψαν οι λίρες τζαί τα ευρώπουλλα ούλλα τα προβλήματα εφκίκαν στην φόρα.

Εν μπορείς ρε κύριε να φωνάζεις ούλλους τους Ασιάτες μαύρους τζαί τες γεναιίτες τους μαυρούς, αλλά μόλις γυρίσει

που την άλλην η δική σου η γεναίκα να απλώνεις τα βρωμόσοιρα σου τζαί να τες χαϊδεύεις στα... αδύνατα σημεία! Εν μπορείς να φακκάς τον γύρο σου στην πόλη, να φορτώνεις στο αυτοκίνητο μαυρούθκια τζαί να τα παίρνεις στο χωράφιν στο χωρκό, τζαί ύστερα να επιστρέφεις στην πόλη, να γυρεύεις άμπα τζαί έβρεις καμμιά Σρι Λανγκεζούα, να τις κοπτάς 20 Ευρώ για να σου κάμνει όσα εν σου κάμνει η γεναίκα την νύκτα στο κρεβάτι, τζαί ύστερα να φκαίνεις τζαί να λαλείς «εν τούτοι ούλλοι οι ξένοι που εκάψαν την Κύπρο». Για να εξηγούμαστεν: αμά μας κάμνουν τες δουλειές εν καλοί, τώρα που εν έσοι ριάλλα φταίσοιν οι Σρι Λαγκεζοί, οι Πακιστανοί, οι Ρουμάνοι που εφάσεν ούλλες τες δουλειές που τους Κυπραίους; Πέτε μου τζαί εμένα που εν λλίος ο νους μου: ποιοι εν τούτοι οι μαστόροι που αντί Κυπραίους επάναν «ξένους» στην δουλειάν τους, όι για να ρίξουν τα κόστα τους, αλλά για να έχουν παραπάνω ριάλλια να τρώσεν σε διακοπές στην Ευρώπη, στα μπουζούκια αλλά τζαί στα καμπαρέ με τες δίμετρες Ρωσοίδες; Επομένως, ας δούμε πρώτα εμείς οι ίδιοι ήντα που κάμνουμε έσο μας τζαί ύστερα μιλούμε για μαυρούθκια τζαί μαυρούς!

Τζαί μιαν τζαί μιλούμε για ρατσισμό, πολλά γλήπορα εθθυμηθήκαν οι κοινότητες μας να φκάλουν ανακοινώσεις κατά της Χρυσής Αυγής τζαί να την προειδοποιούν ότι όι μόνον εν έσοι θέση στην Αυστραλία, αλλά τζαί όι εν θα την αφήσουν να κάμνει το «έργον» της. Καλημέρα τζαί έφεξε, κοπέλλια! Πολλά φοοούμε πως εξυπνήσατε μεν, αλλά πολλά αργά.

Ανοιξτε τα μάθκια σας, βάρτε τζαί λλίον τον νου σας να δουλέψει. Μεν τα θέλετε τζαί ούλα στο πιάτον!

Πριν να κλείσω να στείλω τους σσερεπιμοούς μου σε κάποια άτομα. Πρώτα πρώτα στον Παναγιώτη τον Θεοφίλου: εφκαριστώσε πολλά για

τα καλά λόγια που είπες για μένα στον Σαββή. Έσοιες δίκαιον. Είμαι σπουδαίον κοπέλλι! Δοξάστε με!!! Μήνυμα στέλνω τζαί σε δικυό παρέες «κανέζους» ή χοχούς (διαλέεται τζαί παίρνετε), τον Σωτήρη τον Τσουρή τζαί τον Πελοπίδα τον Κεραυνό. Κοπέλλια, μεν τολμήσατε να κλείσετε τα κτηνιά σας την Δευτέρα τον πρωϊ. Εν να σας ππάσει ο Χαμπής που την Αγία Φύλλα να σας κάμει την πουλλάσκα σας πάλε. Ξέρετε εσείς. Ομόνοια-ΑΕΛ σημαίωσατε 2, όπως ελαλούσαμε τζαί παλλιά όσοι επέζαμεν Προ-Πο.

